ननुसर्वज्ञस्यतवभ्रमःकुतस्तत्राह अहमिति ॥ ५७ ॥ पारदर्शनाः सर्वज्ञाअपियस्यमायांनविद्मः ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ हेसतामीप्सितमा मामवहिपाहि ॥ ६१ ॥ अपराधंनिवेदयन्प्रार्थयते अजानतेति अघंदुःखं अपचितिंनिष्कृतिंनपश्यामीतिचेत्तत्राह यस्यतवनाम्निकीर्तितेनर

अहंसनत्कुमारश्चनारदोभगवानजः॥ कपिलोऽपांतरतमोदेवलोधर्मआसुरिः॥ ५७ ॥ मरीचिप्रमुखाश्चा न्येसिद्धेशाःपारदर्शनाः॥ विदामनवयंसर्वेयन्मायांमाययावृताः॥ ५८॥ तस्यविश्वेश्वरस्येदंशस्त्रंदुर्विषहं हिनः॥ तमेवशरणंयाहिहरिस्तेशंविधास्यति ॥ ५९ ॥ ततोनिराशोदुर्वासाःपदंभगवतोययौ ॥ वैकुंठाख्यंय दध्यास्तेश्रीनिवासःश्रियासह॥ ६०॥ संदह्यमानोऽजितशस्त्रवह्निनातत्पादमूलेपतितःसवेपथुः॥ आहाच्यु तानंतसदीप्सितप्रभोकृतागसंमाऽवहिविश्वभावन॥६१॥ अजानतातेपरमानुभावंकृतंमयाघंभवतःप्रिया णाम्॥ विधेहितस्यापचितिंविधातर्मुच्येतयन्नाम्न्युदितेनारकोऽपि॥६२॥ श्रीभगवानुवाच अहंभक्तपरा धीनोह्यस्वतंत्रइवद्विज॥ साधुभिर्ग्रस्तहृदयोभक्तैर्भक्तजनप्रियः॥६३॥नाहमात्मानमाशासेमद्भक्तैःसाधुभि र्विना॥ श्रियंचात्यंतिकींब्रह्मन्येषांगतिरहंपरा॥ ६४॥ येदारागारपुत्राप्तान्प्राणान्वित्तमिमंपरम्॥ हित्वामां शरणंयाताःकथंतांस्त्यक्तुमुत्सहे॥ ६५॥ मयिनिर्बद्धहृदयाःसाधवःसमदर्शनाः॥ वशेकुर्वंतिमांभक्त्यास त्स्त्रियःसत्पतिंयथा॥६६॥मत्सेवयाप्रतीतंचसालोक्यादिचतुष्टयम्॥नेच्छंतिसेवयापूर्णाःकुतोऽन्यत्कालवि द्रुतम्॥ ६७॥ साधवोहृदयंमह्यंसाधूनांहृदयंत्वहम्॥ मदन्यत्तेनजानंतिनाहंतेभ्योमनागपि॥६८॥ उपा यंकथयिष्यामितवविप्रशृणुष्वतत्॥ अयंह्यात्माभिचारस्तेयतस्तंयातुवैभवान्॥६९॥ साधुषुप्रहितंतेजःप्र हर्त्तुःकुरुतेऽशिवम्॥ तपोविद्याचविप्राणांनिःश्रेयसकरेउभे॥ तएवदुर्विनीतस्यकल्पेतेकर्त्तुरन्यथा॥ ७० ॥

कस्योऽपिमुच्यतेतस्यतवकिमशक्यमितिभावः॥ ६२ ॥ ६३ ॥ नआशासेनस्पृहयामि ॥ ६४ ॥ इमंपरंचलोकंहित्वा ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ प्र तीतंप्राप्तमपि ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ आत्मनस्तवैवअभिचारोहिंसायतोभूत् तमेवयातु ॥ ६९ ॥ अशिवमनर्थम् तपोविद्यासंपन्नस्यममकथमनर्थः समजनीतिमास्मविस्मयंकार्षीरित्याह तपइति ॥ ७० ॥